

GRATULATIO AMICA ALBERTAS MILINIS!

Tomas Berkmanas¹, Edita Gruodytė²
DOI: <https://doi.org/10.7220/2029-4239.18>

Vytauto Didžiojo universiteto Teisės fakulteto bendruomenė šiuo leidiniu nori pagerbti savo Fakulteto narį docentą Albertą Milinį, paminėjusį šešiasdešimtąsias gimimo metines.

Didžiulė jėga ir prasmė glūdi kiekviename mažyčiame darbelyje, jeigu jis yra <...> kaip gyvenimo pomėgis, atliekamas su džiaugsmu <...> bei savo tautai.³ Prasmingų darbų ir džiugesio kasdienėse akimirkose!

Likimas Vytauto Didžiojo universiteto Teisės fakultetą su Albertu suvedė 2010 m., kai šis neįkainojamą patirtį sukaupęs teisės mokslininkas ir praktikas, būdamas aktyvus teisininkų bendruomenės narys, pilietiškas bei ištikimas Kaunui, atvyko į Fakultetą pasitarti, kuo galėtų būti naudingas Universitetui ir Fakultetui, kaip galėtų prisidėti prie jaunųjų teisininkų rengimo ir perduoti savo turtingą patirtį.

Per šį laikotarpį Fakulteto bendruomenei pamažu atsiskleidė Alberto asmenybė: jo organizuotumas ir neišsenkanti energija, gebėjimas pritraukti išskirtinių asmenybių į Fakulteto gyvenimą, įvairiapusiškumas, nuoširdumas ir kartu kuklumas bei paprastumas, pasirengimas visokeriopai padėti ir pasirūpinti staiga iškilusiais klausimais.

Nuo įsitraukimo į Fakulteto bendruomenę pradžios Albertas joje palaipsniui ir nuosekliai realizuoja bei plėtoja praktinio taikomojo pobūdžio veiklas, ypač akivaizdi jų nauda būsimųjų teisininkų rengimui. Iki 2016 m. jis drauge su kolega Fakulteto dėstytoju Nerijumi Strikuliū studentams dėstė „Baudžiamosios teisės klinikos“ ir „Civilinės teisės klinikos“ praktinius dalykus. Šiuos dalykus studentai mėgo dėl to, kad buvo itin patraukliai dėstomi, akivaizdžiai aktualūs jų būsimai karjerai. Paminėtina, kad šalia kiekvieną savaitę vedamų paskaitų aktualiais

¹ Vytauto Didžiojo universiteto dekanas doc. dr. Tomas Berkmanas.

² Vytauto Didžiojo universiteto prodekanė mokslui prof. dr. Edita Gruodytė.

³ K. Antarova. Du gyvenimai. 2-as papildytas leidimas, Obuolys, 2015, p. 1327.

teisinės praktikos klausimais Albertas dar rūpinosi, kur rasti konkrečių praktikos vietų studentams ir jų atliekamos praktikos kontrole.

Galiausiai 2017 m. minėti praktiniai dalykai transformavosi (arba išaugo) į visavertę Teisės kliniką Fakultete, jai nuo to laiko ir vadovauja A. Milinis. Docentui teko nemenkas iššūkis rasti Teisės klinikos kryptį, suburti Fakulteto studentus darbui, užtikrinti teikiamų konsultacijų savalaikiškumą ir kokybę. Dėl Alberto aktyvių pastangų šiuo metu Universitetas Teisės klinikos reikmėms yra pasirašęs bendradarbiavimo sutartis su Kauno miesto ir Kauno rajono savivaldybėmis, Kauno prekybos, pramonės ir amatų rūmais.

Docento dėka vystomas glaudesnis Fakulteto bendradarbiavimas su teisininkų profesijos nariais, organizuojami įvairūs moksliniai ir dalykiniai susitikimai su teisinės bei akademinės bendruomenių atstovais. Ateidamas į Fakultetą, Albertas visuomet įneša džiugios nuotaikos, prasmingų idėjų ir minčių. Dėl jo organizacinių gebėjimų dalykiniai susitikimai būna ne tik vertingi dėl žinių, bet ir dėl kultūrinių bei socialinių dedamųjų. Jis visada užtikrina įdomią kultūrinę programą, Fakulteto bendruomenę sutelkia nuoširdžiam ir šiltam bendravimui.

Džiaugiamės, kad doc. A. Milinis sėkmingai įsitraukė į Vytauto Didžiojo universiteto Teisės fakulteto bendruomenę, jo darbu Fakulteto labai bei indėliu į Lietuvos teisininkų rengimą.

ALBERTO MILINIO VEIKLA IR PASIEKIMAI JAUNYSTĖJE

VDU TF administracija

Albertas Milinis gimė 1957 m. spalio 8 d. Panevėžio rajone. 1975 m. baigė to paties rajono Ramygalos vidurinę mokyklą. Mokykloje buvo gana gerai besimokantis jaunuolis. Tuometėje penkiabalėje žinių vertinimo sistemoje jo pažangumo vidurkis buvo daugiau kaip 4,5 balų, todėl be didelio vargo sėkmingai išlaikė keturis stojamuosius egzaminus (lietuvių žodžiu ir raštu, istorijos ir užsienio kalbos) į Vilniaus universiteto Teisės fakultetą; jį taip pat baigė gana sėkmingai ir gavo paskyrimą (pagal tuometę tvarką) dirbti Teisingumo ministerijoje. Tokį paskyrimą tuomet galėjo gauti tik labai gerai besimokantis ir aktyviai visuomeninėje veikloje dalyvaujantis absolventas.

Dar besimokydamas mokykloje, Albertas buvo ir aktyvus visuomenininkas: žaidė mokyklos krepšinio ir futbolo komandose; dalyvavo rajoninėse lengvosios atletikos varžybose; yra laimėjęs ne vieną prizinę vietą bėgimo ir dviračių sporto rungtyse. Besimokydamas vidurinėje mokykloje, jis kartu baigė ir Ramygalos vaikų muzikos mokyklą (akordeono klasę). Grojo mokyklos akordeonistų ansamblyje, koncertavo su mokyklos estradiniu ansambliu, gerai dainavo. Savo muzikinius gebėjimus kartais pademonstruoja ir dabar įvairių švenčių ar šiaip susitikimų su draugais metu. Šių savo pomėgių nepamiršo ir besimokydamas aukštojoje mokykloje: žaidė futbolą Teisės fakulteto komandoje, praktikavo imtynių sportą (sambo), dainavo Fakulteto kaimo kapeloje ir Universiteto mišriame chore. Įdomu ir tai, kad Alberto iniciatyva, jam jau dirbant Kauno apygardos teismo pirmininku, teisme buvo suburtas vokalinis ansamblis, jame dainavo ir jis pats.

Mokydamasis VU Teisės fakultete, jis trejus metus vadovavo tuometei Fakulteto studentų liaudies draugovei, kuri padėdavo tuo metu čiams milicijos darbuotojams palaikyti viešąją tvarką Vilniaus mieste. Prisimintina ir tai, kad, 1979 m. Vilniaus universitetui švenčiant 400-ųjų įkūrimo metinių jubiliejų, Albertui buvo patikėta vadovauti studentų grupei, turėjusiai užtikrinti šio labai svarbaus tarptautinio renginio organizacinę tvarką.

PROFESORIAUS JONO PRAPIESČIO PRISIMINIMAI APIE ALBERTO MILINIO VEIKLĄ TEISINGUMO SISTEMOJE

Jonas Prapiestis⁴

Atskirai paminėtinas Jubilato Alberto Milinio gyvenimo tarpsnis teisingumo sistemoje (1983–1995 m. Kauno rajono liaudies teismo teisėjas, pirmininkas, 1995–2011 m. Kauno apygardos teismo pirmininkas, teisėjas).

1994 m. pradžioje tuometis Lietuvos Respublikos Prezidentas Algirdas Brazauskas įpareigojo Teisingumo ministeriją iki 1995 m. sausio 1 d. sukurti Lietuvos Respublikos Konstitucijoje (1992 m.) numatytą Lietuvos Respublikos teismų sistemą. Ministerijai, kurioje tuo metu dirbo apie 70 darbuotojų (iš kurių devyni – Teismų departamente) tai buvo didelis iššūkis: mažiau nei per metus turėjo būti parengta visa teismų reformai būtinų teisės aktų projektų sistema, parinkti galimi naujų teismų teisėjai (šalyje teisėjų skaičius turėjo padidėti kelis kartus), užtikrintas objektyvus, nepolitizuotas jų profesinės veiklos, elgesio etikos patikrinimas, organizuotas jų mokymas, kvalifikacijos kėlimas, parengtos būtinos materialinės, finansinės sąlygos naujų teismų veiklai ir t. t. Tačiau svarbiausia buvo parinkti tinkamus būsimų naujų teismų vadovus, kurie turėjo nuveikti ir padaryti iš esmės pagrindinį reformos darbą: formuoti teismų kolektyvus, rūpintis patalpomis ir kitomis darbo sąlygomis naujiems dideliems teismams ir pan. Kartu tokie žmonės turėjo atlikti ir jų įprastinį – teisėjo ir (ar) teismo pirmininko darbą. Tik atradus tokių veiklių, ryžtingų, profesionalių, nebijančių rizikuoti savo karjera, aukoti poilsį ir t. t. žmonių, buvo galima tikėtis reformos sėkmės. Suprantama, kad be parodyto pasitikėjimo jiems turėjo būti suteikti atitinkami įgaliojimai, savarankiškumas.

Visos šalies valdžios – Lietuvos Respublikos Prezidentas A. Brazauskas, Seimo Pirmininkas Č. Juršėnas, Vyriausybės vadovas A. Šleževičius – ne tik pažadėjo, bet ir užtikrino visą reikiamą paramą: su teismų sistemos reforma susiję teisės aktų projektai buvo svarstomi ir priimami be eilės, buvo užtikrintas reikiamas finansavimas, didinami teisėjų, teismų darbuotojų atlyginimai, pritaikomi ar statomi pastatai teismams, aprūpinami transportu ir t. t. Ne mažiau svarbu buvo ir tai, kad politikai nesikišo į galimų teisėjų, teismų vadovų parinkimą, būsimų teismų kolektyvų formavimą. Matant šių dienų politines realijas, visa tai skamba kaip utopija.

Svarstant Kauno apygardos teismo įkūrimo klausimus, Teisingumo ministerijos senbuvį (A. Milinis 1980–1983 m. šioje ministerijoje dirbo vyr. konsultantu), Kauno ir kitų miestų teismų teisėjų, pirmininkų nuomonė buvo vienoda ir aiški: jei pavyks šiam darbui pakviesti tuometį Kauno rajono liaudies teismo pirmininką A. Milinį, naujas teismas bus. Niekas iš teisėjų nesiūlė savo kandidatūros būti naujo Kauno apygardos teismo pirmininku-įkūrėju. A. Milinis neapsidžiaugė tokiu pasiūlymu. Puikiai suprasdamas situacijos sudėtingumą, žinodamas, kokie laukia darbai ir sunkumai, tik po kurio laiko viską apsvaistęs, pasvėręs sutiko imtis siūlomos veiklos. Dabar, praėjus ketvirčiui amžiaus nuo tų dienų, neabejojant galima tvirtinti: jei ne įvairiapusiški Alberto Milinio gebėjimai, bendravimo kultūra, organizatoriaus, lyderio talentas,

⁴ Prof. dr. Jonas Prapiestis, Lietuvos Respublikos Nepriklausomybės akto signataras, 1992–1996 m. Lietuvos Respublikos Teisingumo ministras, buvęs Konstitucinio Teismo teisėjas, Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Baudžiamųjų bylų skyriaus pirmininkas.

būtų nutolusi Kauno apygardos teismo, taigi ir visos šalies naujų teismų sistemos veikimo pradžia. Beje, ir vėlesnis bendras darbas su Albertu parodė, kad jis, davęs žodį, jį visada tęsi. Tiesa, jo pažadai visada apgalvoti, atsakingai pasverti.

Paminėtinas ir A. Milinio gebėjimas pažinti žmones, tinkamai įvertinti gebėjimus, sąžiningumą, profesionalumą, tinkamumą užimti vienas ar kitas pareigas. Antai jo parinkti pirmieji Kauno apygardos teismo Baudžiamųjų bylų ir Civilinių bylų skyrių pirmininkai A. Smolskas ir A. J. Rinkevičius, taip pat ir nemažai kitų apygardos teismo teisėjų, nepaisydami labai sudėtingo, sunkaus teisėjo darbo, savo karjerą baigė tik pasibaigus Konstitucijoje nustatytam įgaliojimų terminui. Stebino teismo pirmininko pasitikėjimas teismo teisėjais ir darbuotojais, žinant, kad už jų padarytas klaidas dažniausiai tekdavo atsakyti pačiam pirmininkui. Nors ir kokių priekaištų dėl darbuotojų teismo vadovui tekdavo išgirsti, bet grįžęs į darbą jis niekada neišliedavo neigiamų emocijų, visada išlikdavo tolerantiškas, ramus ir santūrus. Tai išskirtinės savitvardos, paprastumo, santūrumo, elementarios pagarbos kiekvienam bendradarbiui ar į jį besikreipiančiam asmeniui savybės, jos buvo ir yra būdingos Albertui. Beje, taikliausiai teisėjo darbą yra apibūdinęs ilgametis Kauno apygardos teismo teisėjas A. Markūnas: „Teismo salėse mus mato abejingais veidais. Tačiau pasitarimų kambary sprendimų ir nuosprendžių priėmimo įtampa ir jaudulys žinomi tik teisėjui. Jie nelengva našta gula ant mūsų pečių ilgesniam laikui, išlydi teisėją į gatvę, nulydi į šeimą. Teisėjų žmonoms bei vyrams, kaip anuomet, netenka lydėti jų į tolimus kraštus, tačiau įtampa gula ir ant jų pečių. Kantrybės išbandymas tenka ir jiems“. Tai suprasdamas ir pats visa tai patyręs teismo pirmininkas A. Milinis nuoširdžiai rūpinosi visų teismo darbuotojų darbo sąlygomis, kad tinkamai būtų įvertintas jų sąžiningas darbas. Tai buvo gana jautrus vadovas – teismo darbuotojų rūpesčiai neretai virsdavo ir jo rūpesčiais, darbuotojais jis rūpinosi kaip savo artimaisiais. Pirmininkas ne kartą pats kreipėsi į Teisingumo ministeriją (ji tuo metu turėjo plačius įgaliojimus ir teismų formavimo, finansavimo srityse, galimybių kitaip užtikrinti jų gyvybiškumą) finansinės pagalbos skatinant Kauno apygardos teisėjus, darbuotojus, padedant jiems užgriuvus ligai ar kitiems rūpesčiams. Buvo akivaizdu, kad teisėjai, teismų darbuotojai ne tik gerbė, bet ir mylėjo savo vadovą.

Kartu būtina paminėti A. Milinio kuklumą ir orumą, nors jis, kaip minėta, visada siekė, kad kitų sąžiningas, profesionalus darbas būtų tinkamai įvertintas. Pirmininko niekada nejaudino jo paties pagerbimas ar apdovanojimas. Atvirkščiai: jis teisėjų, vykdančių teisingumą, įvertinimą valstybiniais apdovanojimais traktuodavo kaip prieštaraujantį teisėjų nepriklausomumo principui veiksmą. Užimamas atsakingas pareigas Albertas visada vertino kaip likimo dovaną, galimybę atlikti reikšmingus, teisingus, reikalingus darbus valstybei ir žmonėms, o ne kaip galimybę save reklamuoti, savimi didžiuotis ar paminant žemiau stovinčius kilti aukšty. Tai įvertino ir tuometis teisėjų tarybos pirmininkas Gintaras Kryževičius. Jis 2011 m. liepos mėn. teisėjų tarybos posėdyje padėkojo A. Miliniui už ilgametį, nuoširdų ir sąžiningą darbą atliekant atsakingą ir garbingą pareigą vykdant teisingumą, kuriant teisinę valstybę. Be to, jis pasakė, jog visiems žinomos didžiulės A. Milinio pastangos, kad Kaunas turėtų puikius teismų rūmus, kad teisėjai, vykdydami teisingumą, jaustųsi oriai, o kitiems teismų darbuotojams būtų patogu ir jauku čia dirbti. Tai buvo paskutinis tarybos posėdis, kuriame dalyvavęs A. Milinis paprašė atleidžiamas iš užimamų pareigų, nes jo šeimą užgriuvo sunkios nelaimės: nužudytas sūnus, sunkios mylimo žmogaus ligos, todėl šeimai tuomet reikėjo skirti daugiau dėmesio. Tame posėdyje A. Milinis sakė, kad teisėjo, kartu ir teismo pirmininko pareigos iš esmės pareikalavo viso laiko ir pastangų, kurios galėjo ir, matyt, turėjo būti skiriamos šeimai. Šiuos žodžius pasakė žmogus, kuris dirbo savo darbą iš pašaukimo, o ne iš pareigos, todėl Albertas buvo ir yra teisininkas iš pašaukimo.

Lietuvos Respublikos Seimo valdyba 2016 m. spalio 19 d., įvertinusi kadenciją jau baigusio teisėjo profesinę ir visuomeninę veiklą, priėmė sprendimą skirti Lietuvos Respublikos Seimo apdovanojimą A. Miliniui, nusipelniusiam Lietuvos teisininkui, už indėlį atkuriant Lietuvos valstybės nepriklausomybę, Lietuvos valstybės parlamentarizmo tradicijų stiprinimą ir veiklą visuomenės gerovei.

Reikšminga buvo A. Milinio veikla ir teisėjų savivaldoje: 2002–2011 m. jis buvo Teisėjų tarybos narys, vėliau jos sekretorius, ilgametis Teisėjų asociacijos narys, valdybos pirmininko pavaduotojas, o 2009–2011 m. Teisėjų asociacijos valdybos pirmininkas. Visi Teisėjų asociacijos, vadovaujamos A. Milinio, organizuojami renginiai buvo įsimintini, turiningi, jungiantys ir vienijantys įvairių grandžių teisėjus bei teismų darbuotojus. Iš esmės Albertas visur buvo maksimalistas – kiekvieną darbą, kurį dirbo, už kurį buvo atsakingas, stengėsi atlikti sąžiningai, su užsidegimu, be priekaištų, taip, kad niekas nepadarytų geriau. Ir tai jam pavykdavo. Gamtos apdovanotas įvairiais muzikiniais sugebėjimais Albertas paprastai buvo visų pramoginių renginių siela.

Lietuvos Respublikos teisėjų asociacija, dėkodama savo ilgamečiam nariui ir linkėdama daug įdomios veiklos ir kuo geriausios kloties ateityje, parašė:

Žmogaus gyvenimas – didingas tarsi vandenynas...

Žmogaus turtas – jo siela su neišsemiama gelme...

Žmogaus džiaugsmas – jo sukurti darbai,
nauji planai ir galimybės...

PROFESORIAUS ARMANO ABRAMAVIČIAUS PRISIMINIMAI APIE ALBERTĄ MILINĮ

Armanas Abramavičius⁵

Su Albertu Miliniu pirmą kartą teko susitikti dar 1993 m., kai buvo pradėta kurti nauja, Lietuvos Respublikos Konstitucijoje įtvirtinta teismų sistema, rengiami teisiniai teismų veiklos pagrindai. Tuo metu net negalėjau pagalvoti, kad ta pažintis tęsis ir iki šių dienų. Man tuo metu dirbant teisingumo ministro Jono Prapiesčio padėjėju, teko nemažai bendrauti ir su teisėjais, nes Teisingumo ministerija itin aktyviai dalyvavo formuojant Konstituciją atitinkančios teismų sistemą, parenkant teisėjus į naujai kuriamus teismus. Taip pat teko bendrauti ir su Albertu, kuris jau tada tarp teisėjų turėjo autoritetą ir apskritai gana aktyviai dalyvavo tuo metu vykusiose diskusijose dėl teismų sistemos vystymosi perspektyvų. Taip pat reikia paminėti, kad Albertas jau tuo metu turėjo keliolikos metų apylinkės teismo teisėjo darbo patirtį. Nuo 1995 sausio 1 d. turėjo pradėti veikti pagal Konstituciją numatyta teismų sistema, taip pat ir apygardų teismai. Reikėjo paskirti ne tik apygardų teismų teisėjus, bet ir apygardų teismų pirmininkus. Teisininkų bendruomenėje net nekilo abejonių, kad tinkamiausias šioms pareigoms yra A. Milinis. Taip jis tapo pirmuoju po Nepriklausomybės atkūrimo suformuoto Kauno apygardos teismo pirmininku. Šias pareigas pirmininkas garbingai ėjo daugiau kaip 15 metų. Per šiuos metus jis daug padarė ne tik formuodamas naują kolektyvą ir kurdamas normalią darbinę aplinką Kauno apygardos teisme, bet ir nemažai prisidėjo ir prie teismų veiklos tobulinimo, teisėjų darbo gerinimo. Reikėtų pažymėti, kad, Albertui vadovaujant Kauno apygardos teismui, buvo pastatytas naujas teismo pastatas, jis ir dabar yra vienas iš moderniausių teismo rūmų Lietuvoje.

A. Milinis aktyviai dalyvavo ir teismų savivaldos institucijų veikloje: ilgą laiką buvo Teisėjų tarybos narys, jos sekretorius, Lietuvos Respublikos teisėjų asociacijos narys, jos pirmininko pavaduotojas, o vėliau pirmininkas. Man tuo metu teko dirbti Respublikos Prezidento patarėju teisės klausimais ir kaip Prezidento atstovui dalyvauti Teisėjų tarybos posėdžiuose sprendžiant teisėjų paskyrimo, atleidimo iš pareigų, jų perkėlimo į aukštesnes pareigas klausimus. Visada imponuodavo dalykiški, argumentuoti Alberto pasisakymai dėl vieno ar kito kandidato galimybių užimti tam tikras teisėjo pareigas, jo motyvuoti teiginiai dėl teisėjų atleidimo iš pareigų.

A. Milinis savo profesinę veiklą sėkmingai derino su pedagogine ir moksline veikla, nors į profesionalų mokslą įsitraukė jau būdamas brandaus amžiaus ir turėdamas nemažą profesinio darbo patirtį. 2002 m. jis tapo Vilniaus universiteto Teisės fakulteto doktorantu ir pasirinko daktaro disertacijos temą „Baudžiamoji atsakomybė už nužudymą be pavojaus didinančių ir mažinančių aplinkybių (BK 129 straipsnio 1 dalis)“. Jo vadovu tapau aš. Iš pradžių jaučiau tam tikrą nejaukumą būdamas daktaro disertacijos vadovas ne tik vyresnio asmens, bet ir teisininko, turinčio žymiai didesnę darbo patirtį nei mano. Mintyse kilo klausimas: tai kas kam vadovaus? Tačiau palaipsniui dirbant su Albertu šis nerimas išnyko. Iš esmės jokių problemų dirbant su doktorantu neiškilo. Jis pasižymėjo darbštumu ir pareiagingumu, racionaliu ir logišku, teisininko

⁵ Vilniaus universiteto Teisės fakulteto profesorius, Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisėjas (nuo 1995 iki 2002 m. dirbo Lietuvos Prezidento patarėju teisės klausimais, o nuo 2002 iki 2011 m. Lietuvos Konstitucinio Teismo teisėju).

darbo patirtimi pagrįstu mąstymu, ir visa tai buvo realizuota daktaro disertacijoje. Jeigu mūsų nuomonės vienu ar kitu klausimu nesutapdavo, Albertas visada savo nuomonę gindavo remdamasis korektiškais motyvuotais argumentais. 2009 m. A. Milinis apgynė daktaro disertaciją ir jam buvo suteiktas teisės mokslo daktaro laipsnis. Jo mokslinė pedagoginė veikla tuo neapsiribojo. Disertacijos pagrindu Albertas išleido monografiją, kartu su kitais autoriais dalyvavo rašant LR baudžiamojo kodekso komentarą, enciklopedinį leidinį „Namų advokatas“, paruošė ir išleido knygą „Kauno apygardos teismas“. A. Milinis yra recenzuojamų mokslinių leidinių „Globalizacijos iššūkiai baudžiamajai justicijai“, „Šiuolaikinės baudžiamosios teisės tendencijos“ bendraautoris, mokslo studijos „Viešosios teisės raida: de jure ir de facto problematika“ vienas iš autorių, recenzuojamo mokslinio leidinio „Baudžiamoji justicija ir verslas“ bendraautoris ir jo redakcinės kolegijos narys. A. Milinis yra dviejų vadovėlių „Lietuvos baudžiamoji teisė. Specialioji dalis“ vienas iš autorių. Jis recenzavo būsimą Vilniaus universiteto Teisės fakulteto leidžiamą vadovėlį „Lietuvos baudžiamoji teisė. Bendroji dalis I knyga“. Taip pat A. Milinis yra parašęs keliolika mokslinių straipsnių teisine tematika įvairiuose recenzuojamuose leidiniuose. Jis yra dalyvavęs daugiau kaip dešimtyje tarptautinių mokslinių praktinių konferencijų ir jose skaitęs pranešimus. Albertas kaip žmogus, pasižymintis neeiliniais organizaciniais gabumais, yra nepakeičiamas mokslinių praktinių renginių organizatorius. Ilgai išliks atmintyje jo pastangomis organizuota tarptautinė konferencija „Nacionalinės teisės europeizacija: pasiekimai, problemos, iššūkiai“, kuri ir buvo skirta jo šešiasdešimties metų jubiliejui. A. Milinis nuo 2008 m. yra Vytauto Didžiojo universiteto Teisės fakulteto Teisės lektorius, o šiuo metu docentas. Jis skaito paskaitas teisės įvado, teisės teorijos ir teisinių institucijų veiklos klausimais, yra nuolatinis diplominių darbų gynimo komisijų narys, aktyviai dalyvauja įvairių mokslinių projektų kūrimo veikloje. Albertas yra vienas iš VDU Teisės klinikos įkūrėjų. Rektorius įsakymu paskirtas jos vadovu ir šiuo metu savo patirtimi aktyviai prisidedantis prie klinikos veiklos tobulinimo ir jaunosios teisininkų kartos ruošimo.

Be kita ko paminėtina, kad A. Milinis yra puikus mokslinių, profesinių pedagoginių ryšių ir bendradarbiavimo tarp Vilniaus universiteto Teisės fakulteto ir Vytauto Didžiojo universiteto Teisės fakulteto puoselėtojas.